

Донко Марков - Блазе ти, любе

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Блазе ти, любе, блазе на тебе,
тежко ми, любе, тежко на мене.
Залюбил съм си любе от време
ала не зная, ша ли ма вземе.

Снага си тънка кърши по двора
в селото няма кат нея втора.
Лице ѝ бяло, още писано
писано и е калайдисано.

Ризите ѝ са гъсто везани
веждите ѝ са гайтан сукани.
Наредила е гривни ковани
и сребърните тежки колани.

Иди я искай, мамо, да зная
дали ша ми я дадат накрая.
Гайрет си нямам, веке не трая,
само за нея да са венчая.